

La cremada del Montseny.

(9)

Els de la part d'ençà que no han vist pondre mai el sol i la lluna darrera el macís ingent del Turó de les Agudes, no saben quina majestat i quin enorme prestigi té el nostre Montseny en l'hora fèrvida del capvespre. Des de Barcelona la seva silueta es quasi vulgar, però, ja remuntant el Nordest, passada l'estació de Breda, apunta sobre el cel una mena de testa colossal, pelada i acosta que anirà creixent i encimbellantse a miça que us allunyeu.

El Montseny llavors es perfila com un ciclop ajessat, i, els que trespassem per les bosqueries de les Guillerries, pels pinars de la Selva i àdhuc pels aiguamolls de l'Empordà, tenim d'aqueix perfil un record perdurable. Es una imatge que no ens ha deseparat mai, ella ha seguit nostres passos i ha presenciat nostres gestes i alret nostres mirades a la faisó d'un ésser dotat de vida a qui hem acabat per estimar com un avi tullet, a l'entorn del qual hem viscut nostres amors, han crescut els nostres fills i hem fet la nostra obra.

~~El~~ ha sigut el punt de referència de les petites enyorances que ens han acoirat en les postes de sol, en dedicar una recordança als ausents.

~~Sota~~ d'ell a part d'allà d'ell, hi havia el niu de les nostres alegries i tendreses, i mai ens ha sobtat la nit al ras, que no li haguem dirigit una salutació fervorosa com a un possible i amable transmissor dels nostres sentiments. I en viatjar a peu o a cavall, en tartana o en ferrocarril, ens ha servit de nord, i ha faisó d'un navegant que desconfia del timoner, no l'hem perdut de vista.

I l'altre jorn, en la serenor d'una tarda tramuntanal, quan ni una lleuca de núvol interrompia la diafanitat excel·~~sa~~ de l'horitzó ponentí, des del pia de Girona, prosaics viatgers d'una tren correu, ens semblà atalaiar com un glop de boirina suspecte en la carena de la muntanya amiga.

El Montseny
ha estat
→ De sota

→ 8

x, i també,
en ocasions,

→ 9
→ 10

→ 11

→ 12

→ 13

a judicar per

f -

La llum daurada de la posta ve regia
~~nuvol~~ que ens hi anàtem atansant, el
 nuvollet es feia gros i s'esflagassava.
 Tenia més aspecte de fumerolet ~~nuvol~~
 que d'altra cosa, però l'enorme dis-
 tància que es feia ~~radior~~ significava
 una catàstrofe. Tota la nostra atenció
 restava concentrada allí, en aquella illu-
 nyania, sobre el llom del Montseny, que
 es retallava amb nitidesa contra claror,
 la claror verdosa de l'alba crepuscular.
 Quan brillaren els primers estels i el
 cel ~~s'obscureix~~ el núvol s'allargassava
 enormement com un estratus inflat. Ai-
 hora esdevenia purpurí, tenyit ~~per~~ un
 reflexe de fornall, inequívoc.

Ti, mentre

L v

f

Alb

*1 va obs
curiz-se,*

1)

El Montseny cremava! Cremava de l'
 altra vessant, del costat d'ençà, car la
 massa alterosa de la muntanya roma-
 nia d'una blavor obscura, compacte, sen-
 se un guspireig ni un vesllum.

1 a

- d'

L'impassibilitat d'aquella silueta tan
 volguda mossada per les flames em sor-
 prengué. Va estranyar-me tan aviat
 estava a considerar-la dotada de vida i
 sensibilitat — que no espousés la seva epi-
 dermis, que no s'agités piçada pel dol-
 lor, que sofrís tan calladament.

1)

1)

El tren passà sota la boirada del
 fum que ~~desparia~~ l'incendi. L'esteljada
 desaparegué oculta per un velàrium de
 grisor sinistre. De sobte, darrera un tu-
 ró, llampegaren les flames. El núvol es-
 devingué ardentat. En traspassar la co-
 marca del Vallès poguérem fer-nos ca-
 bal de l'extensió de ~~l'incendi~~. Formava
 una nebra irregular de vorades ~~lucors~~.
 A un indret s'avivaven i en l'altra s'es-
 mortuïen, però sempre anaven aixam-
 plant-se i enveïet la boseúria. En mig
 del cercol fosc llua, a i i allà, un ~~co-~~
~~mentar~~ de braser.

Va semblar-me que les campanes d'
 algun poble tocaven a sometent, va
 semblar-me que en l'antiga zona del ca-
 rrat hi haurien músics i àdhuc po-
 blets — per mi l'incendi abarcava una
 llegua quadrada — vaig fer-me càrrec del
 desori ~~aparentable~~ dels habitants del
 bosc durant aquella nit, però vaig se-
 guir fent-me creus d'aqueixa resistèn-
 cia als flagells i a les calamitats de la
 naturalesa sempre immutable. Una pun-
 ta de cigar fa despaientar un bou i el
 vell Montseny es socarrimava el pelat-
 ge sense pegar un bot ni dir un pi.

1 del foc.

1 flamejant

1 capruveig

Ti

1)

Unguent

em

*1 de res-
cals*

1 les flames

1)

1 espantat

*1 munta-
nya,*

2